

EUROPOS PARLAMENTAS

2009 - 2014

Plenarinio posėdžio dokumentas

8.12.2010

B7-0690/2010

PASIŪLYMAS DĖL REZOLIUCIJOS

pateiktas siekiant užbaigti diskusijas dėl Komisijos pareiškimo
pagal Darbo tvarkos taisyklių 110 straipsnio 2 dalį
dėl Komisijos 2011 m. darbo programos

Daniel Cohn-Bendit
Verts/ALE frakcijos vardu

RE\851207LT.doc

PE450.518v01-00

LT

Susivieniję įvairovėje

LT

Europos Parlamento rezoliucija dėl Komisijos 2011 m. darbo programos

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į 2010 m. spalio 27 d. priimtą Komisijos 2011 m. darbo programą (COM (2010) 623), kurią Europos Komisijos Pirmininkas pristatė per Parlamento lapkričio mėn. antrąją sesiją,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 110 straipsnio 2 dalį,
 - atsižvelgdamas į strategiją „Europa 2020“,
 - atsižvelgdamas į Europos Parlamento rezoliuciją dėl strategijos „Europa 2020“,
 - atsižvelgdamas į 2010 m. spalio 20 d. patvirtintą pagrindų susitarimą dėl Europos Parlamento ir Komisijos santykių,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 110 straipsnio 2 dalį,
- A. kadangi esant dabartinei ekonomikos, socialinei ir aplinkos apsaugos krizei kaip niekada reikalingas tvirtas Europos vadovavimas ir sustiprintas bendradarbiavimas ES lygmeniu,
- B. kadangi šios krizės negalima tvariai įveikti naudojant tą politiką, dėl kurios ši krizė kilo; kadangi jau laikas persvarstyti mūsų modelį ir jį išplėtoti iki platesnės politinės koncepcijos, kurią taikant žmonės ir aplinkos apsauga būtų politikos kūrimo centre ir būtų siekiama visiems suteikti geriausias galimybes bei sukurti gerovę,
- C. kadangi Europos Komisijos darbas turi būti vertinamas atsižvelgiant į problemas, susijusias ir su šios trejopos krizės įveikimu, ir su tuo, kad reikia nustatyti, kokį vaidmenį turėtų atlikti ES pasaulio lygmeniu vykdydama politinę veiklą žmogaus teisių, vystymosi, prekybos ir užsienio politikos srityse, taip pat susijusias su tuo, kad ES reikia padaryti demokratiškesne erdve, prieinama savo piliečiams, kurioje būtų užtikrinamos jų pilietinės teisės, skaidrumas ir demokratinė priežiūra, taigi siekiant visų šių tikslų reikalingos naujos idėjos ir ryžtingi veiksmai,
- D. kadangi dabartinė derybų dėl biudžeto beviltiška padėtis yra nerimą keliantis ženklas, susijęs su būsimumis Komisijos iniciatyvomis ir pabrėžiantis tvirtesnio Komisijos vadovavimo poreikį,
- E. kadangi Ekonominės ir pinigų sąjungos veikla patiria didelį stresą dėl ankstesnių nesėkmių siekiant laikytis pagrindinių taisyklių ir dėl to, kad esamos priežiūros ir koordinavimo procedūros dar nepakankamai išsamios,
- F. kadangi per krizę išryškėjo tvirtų, ryžtingų ir išsamių reformų poreikis finansinio reguliavimo ir priežiūros srityje siekiant pagerinti priežiūrą, skaidrumą, riboti riziką, išvengti ekonomikos burbulų, sukaupti išteklius realiojoje ekonomikoje ir skatinti

atsakingas ir tvarias finansines paslaugas,

Tvarus vystymasis ir geresnis užimtumas

1. palankiai vertina vadinamojo Europos semestro, kaip koordinavimo priemonės siekiant padėti išvengti tolesnių krizių, sukūrimą, tačiau ragina Komisiją užtikrinti, kad Europos Parlamentas būtų rimtai ir veiksmingai įtraukiamas į šį procesą;
2. mano, kad pasaulio ekonomikos krizė paskatino abejones dėl esamų ekonominės politikos priežiūros ir koordinavimo ES priemonių ir parodė kai kuriuos jų trūkumus;
3. mano, kad finansinė suirutė euro zonoje negali būti ilgai neišvengiama tiesiog iš naujo įsiskolinant jau ir taip labai įsiskolinusioms ekonomikoms ir skubotai taikant fiskalinio konsolidavimo planus; mano, kad, atsižvelgiant į esamas tarptautines ir Europos aplinkybes, esama pavojaus pakliūti į skolų sukeltos defliacijos spąstus; yra įsitikinęs, kad norint rasti ilgalaikį sprendimą reikia kovoti su pagrindine nemokumo ir nepakeliamų paskolų problema; yra labai susirūpinęs dėl agresyvių konsolidavimo priemonių socialinio poveikio visoje ES ir ypač pažeidžiamose euro zonos valstybėse narėse;
4. palankiai vertina pasiūlymų dėl ekonomikos valdysenos rinkinį kaip ES teisės aktų leidėjų derybų pradžią; laikosi nuomonės, kad, be poreikio daugiau dėmesio skirti fiskaliniam tvarumui ir griežtesnei disciplinai, gyvybiškai svarbu išplėsti ekonomikos politikos koordinavimo sritį siekiant geriau atsižvelgti į platesnius makroekonominis pokyčius, pvz., į esamą sąskaitų disbalansą ir privačių skolų sankaupas; atsižvelgdamas į tai, mano, kad būtina kovoti su dideliais deficитаis ir dideliu pertekliumi;
5. laikosi nuomonės, kad, norint sukurti tvirtesnę ES ekonomikos valdysenos sistemą, reikia nuolatinės ES valstybės garantuotų skolų krizės sprendimo sistemos, kuri apimtų taisyklės dėl naštos pasidalijimo įtraukiant nuostatas dėl kolektyvinių veiksmų, kreditorių ir suinteresuotųjų subjektų dalyvavimą padengiant sprendimo sąnaudas, euroobligacijų, skirtų valstybės garantuotoms skoloms, išdavimą kaip priemonę sumažinti kredito kainų skirtumus ir padidinti likvidumą, taip pat reikalingas makroekonominio subalansavimo koordinuotas metodas ir reikia ES biudžeto bei valstybių narių biudžetų tvirtesnių sąveikų kaip atsvaros elemento cikliškumo požiūriu, skirto mokesčiams tvariai konsoliduoti;
6. palankiai vertina numatytą teisėkūros iniciatyvą, susijusią su bankų krizės valdymu ir sprendimu, ragina Komisiją pateikti konkrečių pasiūlymų dėl išsamių *ex ante* naštos dalijimosi taisyklių siekiant užtikrinti obligacijų turėtojų ir kreditorių dalyvavimą padengiant su sprendimais susijusias sąnaudas;
7. atsižvelgia į numatomus teisėkūros pasiūlymus dėl Direktyvos dėl finansinių priemonių rinkos (MiFID) persvarstymo ir dėl Piktnaudžiavimo rinka direktyvos persvarstymo; mano, kad šiais pasiūlymais turėtų būti siekiama padidinti rinkos skaidrumą, stipriai sumažinti nebiržinių sandorių dalį rinkoje; taip pat turėtų būti siekiama tinkamai kovoti su spekuliacija prekėmis;
8. atsižvelgia į numatomą direktyvą dėl kapitalo reikalavimų persvarstymą; ragina Komisiją užtikrinti, kad būtų tinkamai sprendžiama visapusiško nebalansinių priemonių konsolidavimo problema; mano, kad reikia spręsti „per didelių, kad žlugtų“ finansų

institucijų problemą ir kad todėl kapitalo ir likvidumo reikalavimai ir anticikliniai slopintuvai turėtų atitikti finansų institucijos dydį, rizikos lygį bei verslo modelį; mano, kad bet kuriuo pereinamuoju arba senų nuostatų taikymo (angl. *grandfathering*) laikotarpiu, suteiktu bankų sektoriui įgyvendinant naujus reikalavimus, turėtų būti laikomasi dividendų ir premijų išmokėjimo apribojimų, taip pat turėtų būti nustatyti ryžtingi kreditų teikimo realiajai ekonomikai tikslai;

9. apgailestauja, kad Komisijos 2011 m. darbo programoje nenumatytas pasiūlymas dėl visos ES finansinių sandorių mokesčio, primena, kad Europos Parlamentas Specialiojo finansų, ekonomikos ir socialinės krizės komiteto (CRIS) rezoliucijoje ragino įvesti tokį mokesčių ES lygmeniu, jei nebus pasiektas tarptautinis susitarimas, nes tai padėtų ir stabilizuoti finansų rinkas, ir generuoti dideles pajamas;
10. apgailestauja, kad Komisija neįsipareigoja keisti Direktyvos dėl Energijos apmokestinimo sistemos siekiant nustatyti minimalų CO₂ mokesčių dydį;
11. pabrėžia, kad siūlomame 2020 m. Europos energijos vartojimo efektyvumo plane turi būti nustatyti tinkami veiksmai siekiant, kad ES iki 2050 m. taptų visiškai atsinaujinančiųjų energijos išteklių energijos vartojimo efektyvumu pagrįsta ekonomika; taigi ragina siūlomose 2050 m. gairėse nustatyti ryžtingą sistemą, pagal kurią būtų iki 2050 m. mažiausiai 90–95 proc. sumažintas ES išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekis, ir numatyti reikalingas priemones ir investicijas į atsinaujinančiuosius energijos išteklius, tinklus ir energijos naudojimo efektyvumą;
12. pažymi, kad daugelis 2011 m. strateginių energetikos srities iniciatyvų yra ne teisėkūros pobūdžio, vis dėlto palankiai vertina teisėkūros pasiūlymus dėl energijos vartojimo efektyvumo ir taupymo, kurie turi padėti iki 2020 m. mūsų bendrą energijos vartojimą sumažinti bent jau 20 proc.; ragina Komisiją priimti tokius teisėkūros pasiūlymus gerokai prieš 2011 m. vasarą siekiant kiek įmanoma sumažinti vartotojams nustatomas kainas ir pripažinti, kad energijos vartojimo efektyvumas yra pats ekonomiškiausias būdas sumažinti priklausomybę nuo importo ir užtikrinti ES konkurencingumą;
13. apgailestauja, kad didelis energijos vartojimo efektyvumo teikiamas taupymo potencialas esamame statybų sektoriuje dar nepanaudotas ir ragina kaip strateginių iniciatyvų dalį iki 2011 m. birželio mėn. pradėti įgyvendinti ryžtingą Europos statybos iniciatyvą siekiant remti ir iki 2050 m. sukurti ES nulinės energijos statybų aplinką;
14. kritiškai vertina tai, kad Komisijos 2011 m. programoje šiuo metu nenumatytas reglamentas dėl pranešimo apie Bendrijos viduje vykdomus branduolinių medžiagų perdavimus, ir primena, kad su branduoline sauga susijusios problemos nebus išspręstos, jei bus vėluojama įgyvendinti reglamentus;
15. atkreipia dėmesį į Komisijos ryžtą pateikti efektyviai išteklius naudojančios Europos gairės ir 2050 m. energetikos gairės, primena, kad šios gairės turi atitikti politikos galimybes, kurias formuoja su klimato kaita, konkurencingumu ir tvaria ekonomika susiję poreikiai;
16. palankiai vertina teisėkūros iniciatyvą, kuria siekiama remti pažangiųjų tinklų diegimą; mano, kad didėjant energijos vartojimo efektyvumui ir naudojant atsinaujinančiuosius

energijos išteklius reikia, kad ES tobulintų savo esamą tinklų infrastruktūrą; ragina Komisiją 2011 m. parengti šį teisės aktą;

17. apgailestauja, kad trūksta iniciatyvų aplinkos apsaugos teisės aktų srityje, ypač susijusių su nacionalinių didžiausių leistinių emisijos ribų persvarstymu ir su Pagrindų direktyvos dėl triukšmo persvarstymu, taip pat su teisės aktų dėl atsakomybės už aplinkos apsaugą, dėl poveikio vertinimo ir aplinkosaugos patikrinimų persvarstymu siekiant reaguoti į trūkumus, nustatytus po naftos platformos „Horizon“ avarijos, dėl kurios išsilieja nafta, ir po raudonojo dumblo nelaimės Vengrijoje;
18. yra labai nusivylęs dėl nuolatinių vėlavimų pateikti pasiūlymus dėl automobilių energijos vartojimo efektyvumo ženklavimo, taigi ragina Komisiją skubiai rasti naujų būdų, kaip kovoti su transporto daromu poveikiu klimatui;
19. primena, kad būtina persvarstyti Direktyvą dėl darbuotojų komandiravimo siekiant užtikinti, kad visoje ES būtų galima taikyti minimalias sąlygas ir tikrinti, kaip jų laikomasi;
20. dar kartą patvirtina savo įsipareigojimą laikytis bendro požiūrio dėl Darbo laiko direktyvos ir poreikį užtikrinti, kad darbo laiko taisyklės būtų taikomos visiems Europos darbuotojams siekiant sukurti vienodas sąlygas;
21. apgailestauja dėl teisėkūros veiksmų, susijusių su socialinėmis visuotinės svarbos paslaugomis, trūkumo; pabrėžia socialinių paslaugų svarbą ir poreikį išlaikyti būdų, kuriais jos teikiamos, įvairovę, taip pat dar kartą patvirtina, kad šiuo aspektu reikalingas aiškesnis teisinis pagrindas;
22. atkreipia dėmesį į įsipareigojimą stiprinti ekonomikos valdyseną ir finansų reguliavimą, bet primena, kad ekonomikos ir finansų krizė taip pat sukėlė rimtą socialinę krizę ir didelį nedarbo lygį, taigi ragina Komisiją pateikti konkrečius pasiūlymus ir teisės aktus siekiant kovoti ir su krizės sukeltomis socialinėmis problemomis;
23. apgailestauja, kad Europos kovos su skurdu ir socialine atskirtimi metais vis dar nepakeista Europos Komisijos darbotvarkė, siekiant, kad, užuot neproporcingai daug dėmesio skyrus ekonomikos augimui, būtų rūpinamasi socialine įtrauktimi, integraciniu augimu, socialiniu teisingumu ir deramomis darbo ir gyvenimo sąlygomis;
24. ragina Komisiją pateikti pasiūlymą dėl teisės akto, kurio tikslas būtų sukurti gerai suderintą kolektyvinio kompensavimo sistemą; be to, ragina Komisiją sutelkti dėmesį į ES aspektus, susijusius su bendrąja rinka, ir laikytis subsidiarumo principo, ypač susijusio su paslaugų koncesijomis;
25. palankiai vertina Komisijos ketinimą pateikti pasiūlymą dėl Bendros konsoliduotos pelno mokesčio bazės (BKPMB) ir primena, kad BKPMB reikia papildyti minimaliu mokesčio tarifu;
26. apgailestauja, kad, nors pripažįstamas skubus poreikis spręsti ekonomikos atkūrimo problemą atsižvelgiant į išteklių naudojimo efektyvumą, 2011 m. darbo programoje beveik nėra konkrečių iniciatyvų, susijusių su „Inovacijų Sąjunga“ ir integruota pramonės

politika; vis dėlto palankiai vertina Inovacijų partnerystės iniciatyvą ir pabrėžia poreikį šias partnerystes stiprinti nustatant energijos ir išteklių naudojimo efektyvumo tikslus;

27. palankiai vertina ryžtą pasiūlyti strategiją ir veiksmų planą, pagal kuriuos būtų siekiama sukurti tvarią biologinėmis vertybėmis grindžiamą ekonomiką; pabrėžia, kad vykdant visą šios srities politiką turi būti siekiama išvengti biologinės įvairovės mažėjimo užtikrinant tvarų biotinės medžiagos valdymą ir apsaugant ekosistemų paslaugas, įskaitant maisto gamybą;
28. ragina pagal naująją daugiametę finansinę programą ir ES programas numatyti prioritetinį lėšų skirstymą mokslinių tyrimų ir naujovių srityje ir visų pirma skirti lėšas toms programoms, kurių tikslas – pasiekti didesnę energijos vartojimo ir išteklių naudojimo efektyvumą; pabrėžia poreikį šias programas padaryti lengviau prieinamas mažesnėms įmonėms ir mokslinių tyrimų institutams;

Laisvė, saugumas ir teisingumas

29. reikalauja, kad ateityje pagrindinės teisės atliktų visa apimančią ir formuojančią vaidmenį, nors dabartinėje Komisijoje teisingumo ir saugumo sritys atskirtos;
30. apgailestauja, kad daugelyje pateiktų Teisingumo, pagrindinių teisių ir pilietybės srities pasiūlymų nedaug dėmesio skiriama ES piliečių teisėms; primena, kad laisvės, saugumo ir teisingumo erdvė apima visus asmenis, priklausančius ES jurisdikcijai, nesvarbu, ar jie turi ES pilietybę;
31. palankiai vertina pasiūlymą dėl asmens duomenų apsaugos išsamios teisinės sistemos, tačiau mano, kad ši priemonė turi būti parengta prieš priimant bet kokius kitus būsimus teisės aktus, kurie galėtų daryti poveikį asmens duomenims; pabrėžia, jog būtina, kad tokia išsami teisinė sistema būtų parengta prieš priimant siūlomą vadinamąjį Pažangiųjų sienų teisės aktų rinkinį, Europos sienų stebėjimo sistemą (EUROSUR), keleivio duomenų įrašą (PNR) ir Terorizmo finansavimo sekimo programą (TFTP); yra susirūpinęs dėl modernių technologijų naudojimo sienų valdymo srityje poveikio prieglobsčio prašytojų ir dokumentų neturinčių migrantų asmens duomenų apsaugai ES teritorijoje; pabrėžia, kad tokios asmens teisės nuolat pažeidžiamos taikant ES readmisijos susitarimus ir kad nuolat trūksta vertinimo, kaip ES įgyvendina negražinimo principą;
32. mano, kad siūlomos sienų kontrolės ir stebėsenos priemonės yra pernelyg griežtos, taip pat atsižvelgia į vykstantį Europos operatyvaus bendradarbiavimo prie Europos Sąjungos valstybių narių išorės sienų valdymo agentūros (FRONTEX) įgaliojimų persvarstymą, apimančią ir veiklos, ir techninius sienų kontrolės tikslus;
33. apgailestauja, kad pasiūlymas dėl ES vidinės solidarumo sistemos, kuri būtų taikoma sprendžiant su prieglobsčio prašytojais susijusius atvejus, nėra teisinio pobūdžio ir kad nenumatomas joks būsimas valstybių narių išsipareigojimas; primena, jog taikant dabartinę ES sistemą („Dublin II“) varžomos pabėgėlių teisės, kad jų paraiškos būtų nagrinėjamos toje šalyje, kurioje jie pasirenka jas pateikti, vadovaudamiesi geresnėmis su integracija, kalba susijusiomis galimybėmis, atsižvelgdami į šeiminius ryšius ar į tai, ar ten esama jų bendruomenių;

34. primygtinai reikalauja, kad sudarant visus įtariamų teroristų grupuočių ar asmenų sąrašus ar iš sąrašų išbraukiant būtų užtikrinamos pagrindinės ir procedūrinės teisės bei garantijos;
35. pabrėžia skubų poreikį pirmenybę skirti priemonėms, susijusioms su baudžiamosios teisės ir procedūrų suderinimu;
36. apgailestauja, kad, turint omenyje Komisijos įsipareigojimą, nėra konkrečios priemonės, kurią taikant būtų galima įvertinti visų siūlomų ES teisės aktų poveikį pagrindinėms teisėms;
37. labai apgailestauja, kad trūksta Komisijos iniciatyvos siekiant, kad būtų taikomas vienodas požiūris ir kovojama su diskriminacija pagal ES pagrindinių teisių chartijos 21 straipsnį;
38. labai apgailestauja, kad trūksta teisėkūros iniciatyvų siekiant sustiprinti Europos romų strategiją, atsižvelgiant į tai, kad Komisija šią strategiją riboja nustatydamas tik ne teisėkūros pobūdžio pagrindą, skiriamą nacionalinėms strategijoms, ir šiuo požiūriu vengia kovoti su paplitusia romų diskriminacija;
39. apgailestauja, kad nepaisant daug žadančių pranešimų į lyčių lygybę nėra pakankamai atsižvelgiama, taigi ragina Komisiją persvarstyti esamus teisės aktus, susijusius su vienodo užmokesčio moterims ir vyrams principo taikymu, kaip Parlamentas prašė savo 2008 m. lapkričio 18 d. rezoliucijoje; atsižvelgia į Komisijos ketinimą konsultuotis su Europos socialiniais partneriais dėl tolesnių teisėkūros priemonių siekiant pagerinti profesinio ir asmeninio gyvenimo pusiausvyrą, taigi ragina Komisiją pateikti teisėkūros pasiūlymą dėl tėvystės ir dukters ir (arba) sūnaus atostogų;

Europa pasaulyje

40. apgailestauja, kad darbo programoje numatoma tik tęsti esamą prekybos politiką, susijusią su derybomis dėl laisvosios prekybos susitarimų su trečiosiomis šalimis, siekiant kuo labiau liberalizuoti prekybinius santykius ir nekoordinuojant ES pramonės politikos;
41. kritiškai vertina pranešimą dėl teisėkūros priemonės, kuria siekiama priversti atverti viešųjų pirkimų rinkas trečiosiose šalyse, ypač kylančios ekonomikos šalyse; laiko atsakomąsias priemones, taikomas toms šalims, kurios neatvėrė savo viešųjų pirkimų rinkų ES, netinkamu politiniu ženklu esant dabartinei pasaulio ekonomikos krizei, jeigu šios priemonės nėra koordinuojamos ES pramonės politikos sistemos dalis ir jeigu nepersvarstoma laisvosios prekybos paradigma;
42. palaiko įtraukties, diferenciacijos ir sąlygiškumo principus, kuriais grindžiama Europos kaimynystės politika; vis dėlto pabrėžia, kad visi jie turėtų būti šios politikos dalis ir kad visi jie yra vienodai svarbūs; taigi apgailestauja, kad bendraujant su Europos kaimyninėmis šalimis sąlygiškumo principas vis labiau slopinamas;
43. mano, kad plėtra – pagrindinis ES išorės veiksmų prioritetas; taigi palankiai vertina pastangas, kuriomis siekiama integruoti Vakarų Balkanų šalis į ES, tačiau pabrėžia, jog siekiant, kad plėtra būtų sėkminga, reikalingos tolesnės pastangos, ypač susijusios su demokratinėmis institucijomis stiprinimu, mažumų apsauga, regionų bendradarbiavimu

stiprinimu, dvišalių klausimų sprendimu, abipusiu pripažinimu ir gerais kaimyniniais santykiais; taigi ragina Komisiją stiprinti Pasirengimo narystei pagalbos priemonę siekiant skatinti tarpvalstybinį bendradarbiavimą, vystyti tarpvalstybinius mainus ir skatinti žmonių ryšius; ragina EB nedelsiant įtraukti Kosovą į vizų režimo liberalizavimo procesą, pradedant nuo dialogo vizų klausimu;

44. apgailestauja, kad, nepaisant pažadų, nepadaryta jokia pažanga siekiant nutraukti Kipro turkų bendruomenės atskyrimą; ragina Komisiją dėti dukart daugiau pastangų siekiant priimti tiesioginės prekybos reglamentą ir palengvinti šios salos šiaurinės dalies ekonominę plėtrą, kad būtų galima sušvelninti esamus ekonominius trūkumus ir paruošti dirvą išsamiam ir tvariam taikos susitarimui;
45. palankiai vertina Komisijos pasiūlymą svarstyti finansinės veiklos mokesčio klausimą siekiant išspręsti pasaulio ir Europos problemas; laikosi nuomonės, kad visos iniciatyvos, kuriomis siekiama nustatyti bankams taikomą mokestį, turėtų papildyti pasaulinį finansinių sandorių mokestį ir neturėtų būti išimtinės; apgailestauja, kad Komisija palaiko tik pasaulio lygmeniu taikomo finansinių sandorių mokesčio idėją; laikosi nuomonės, kad finansinių sandorių mokestis, iš kurio gautos pajamos turėtų būti paskirstytos su vystymusi ir su klimato kaita susijusiems tikslams pasiekti, visų pirma turėtų būti nustatytas ES lygmeniu;
46. ragina Komisiją savo tolesnę prekybos politiką formuoti siekiant užtikrinti, kad ji būtų visiškai nuosekli ir derėtų su pagrindiniu skurdo naikinimo tikslu bei su Tvaraus vystymosi tikslų siekiu; ypač ragina Komisiją susilaikyti nuo standartinių prekybai taikomų metodų ir verčiau įsipareigoti laikytis vystymosi strategijų savarankiškumo principo;
47. ragina Komisiją kovoti už sąžiningos prekybos su besivystančiomis šalimis plėtrą, t. y. aktyviai integruojant įmonių socialinę atsakomybę į savo visų rūšių politiką ir ypač sudarant prekybos susitarimus ir nustatant aiškius su žmogaus teisėmis susijusius teisinius įpareigojimus įmonėms ir veiksmingus būdus, kaip jos galėtų atsakyti pažeidimo atveju;
48. primena, kad mokesčių rojai, neteisingų prekybos kainų pateikimas ir neteisėtas kapitalo nutekėjimas labai trukdo skurdžioms šalims vystytis; apgailestauja, kad Komisija nepateikia naujų iniciatyvų, skirtų šioms problemoms tinkamai spręsti; ypač ragina Komisiją apsvarstyti išsamesnį rodiklių ir metodų rinkinį siekiant kovoti su neteisingų kainų pateikimu, tarp kurių būtų Jungtinių Valstijų vadinamieji lyginamieji metodai; ragina įvesti sankcijų sistemą – tiek nebendradarbiaujančioms jurisdikcijoms, remiantis Jungtinių Valstijų įstatymu dėl mokesčių rojaus piktnaudžiavimo sustabdymo, tiek finansinėms institucijoms, kurios bendradarbiauja su mokesčių rojais;
49. ragina Europos Komisiją visais lygmenimis glaudžiai bendradarbiauti su Europos išorės veiksmų tarnyba (EIVT) ir kartu su EIVT bei vadovaujant Vyriausiajai įgaliotinei ir Komisijos pirmininko pavaduotojai užtikrinti ES išorės veiksmų darną ir nuoseklumą, įskaitant vidaus politikos išorinį aspektą; mano, kad siekiant politikos sričių darnos ir nuoseklumo reikalingas bendras planavimas ir todėl ragina Komisiją ir EIVT ateityje pateikti bendrą darbo programą visapusiškai atsižvelgiant į savo atsakomybės sritis ir į sprendimų priėmimo procedūras; ragina Komisiją ir EIVT visiškai išnaudoti jų atitinkamų tarnybų galimų sąveikų galimybes ir išvengti dvigubo darbo;

50. primena, kad svarbus Komisijos pasiūlymas, susijęs su EIVT ir Komisijos civilinės saugos ir humanitarinės pagalbos struktūrų ryšiu; taigi pažymi, kad svarbu atsakomybę už reagavimo į nelaimės planavimą ir vykdymą palikti Komisijai ir plėtoti stiprias EIVT koordinavimo struktūras siekiant užtikrinti ES išorės veiksmų nuoseklumą;
51. palankiai vertina Komisijos siūlymą sukurti Europos reagavimo į nelaimės pajėgumus ir įsteigti jų centrą siekiant padaryti pirmą žingsnį siekiant valstybių narių pajėgumų integravimo; yra įsitikinęs, kad iš anksto prisiimti įsipareigojimai dėl lėšų ir tvirtas ES koordinavimas turi esminę svarbą siekiant, kad ES greičiau, patikimiau ir veiksmingiau reaguotų į nelaimes, taip pat mano, kad tam tikra valstybių narių specializacija, kurią papildytų Europos daliniai užpildydami tam tikras spragas, dar labiau sustiprintų Europos reagavimo į nelaimės sistemą; vis dėlto pabrėžia, kad siekiant išvengti piktnaudžiavimo itin svarbu, kad pirminė atsakomybė už reagavimą į nelaimes ir toliau būtų priskiriama valstybėms narėms, nes ES pajėgumai ir koordinavimas negali pakeisti tinkamų struktūrų ir išteklių kūrimo nacionaliniu lygmeniu;
52. primena, kad reagavimas į nelaimes visų pirma yra civilinio pobūdžio ir kad todėl negalima naudoti kovinių dalinių bei reikia gerbti viršiausią Jungtinių Tautų koordinavimo vaidmenį humanitarinės pagalbos teikimo srityje;

ES politikos įgyvendinimas

53. pabrėžia, kad pagal naująją daugiametę finansinę programą, įskaitant pasiūlymus dėl įvairių politikos sričių, turi būti užtikrinama, kad biudžeto lėšų skirstymas atitiktų ES politikos prioritetus, susijusius su pokyčiais, kuriais siekiama tvarios ekonomikos, ypač su moksliniais tyrimais susijusius prioritetus, kurie turėtų apimti energijos vartojimo efektyvumą ir atsinaujinančiuosius energijos išteklius, o ne investicijas į iškastinį kurą ar į neapsimokančius projektus, tokius kaip ITER;
54. yra įsitikinęs, kad ES biudžeto struktūra ir jos finansavimo būdas yra pasenę ir nebetinka nei siekiant tinkamai reaguoti į pagrindinius sunkumus, su kuriais susiduria ES, tokiais kaip klimato kaita, nei siekiant įgyvendinti visų institucijų patvirtintą strategiją „Europa 2020“; atkreipia dėmesį, kad labai vėluojama atlikti reikalingą nuoseklią tiek ES biudžeto įplaukų, tiek išlaidų reformą siekiant išsamiai reaguoti į esamą ekonomikos, socialinę ir aplinkos apsaugos krizę ir baigti valstybių, kurių įmokos į ES biudžetą viršija gaunamas išmokas, trumpareges diskusijas, per kurias nepripažįstama didesnė ES išlaidų ir finansuojamos politikos nauda;
55. atsižvelgia į Komisijos ketinimą pateikti teisėkūros pasiūlymus dėl naujosios DFP, taikomos po 2013 m., ir iki 2011 m. birželio mėn. – dėl sprendimo dėl naujų nuosavų išteklių, tačiau primena, kad Europos Parlamentas įsteigė laikinąjį Specialųjį politinių išbandymų ir biudžeto išteklių siekiant tvarios Europos Sąjungos po 2013 m. komitetą (SURE), kuris įgaliotas atlikti savo darbą prieš Komisijai priimant jos teisėkūros pasiūlymus; primena, kad pagal Sutarties 312 ir 311 straipsnius Europos Parlamentas turi suteikti savo pritarimą dėl finansinės programos ir su juo turi būti konsultuojamasi dėl naujų nuosavų išteklių, taip pat kad Sutarčių 312 straipsnio 5 dalyje ir 324 straipsnyje numatytas struktūrinis dialogas siekiant skatinti konsultavimąsi ir taikinimą, kad būtų lengviau priimti ir įgyvendinti su biudžetu susijusias Sutarčių nuostatas; pabrėžia, kad ankstyvas Parlamento dalyvavimas taip pat yra naudingas Tarybai, nes tai vėliau padėtų

nepatekti į aklavietę priimant sprendimus dėl biudžeto; taigi pabrėžia poreikį parengti reikalingas procedūras ir darbo metodus siekiant užtikrinti konstruktyvų institucijų bendradarbiavimą, kaip numatyta Sutartyse;

56. pabrėžia, kad diskusijos dėl ES biudžeto išlaidų ir įplaukų reformos negali vykti atskirai ir ragina palaikyti atvirą ir nuoširdų institucijų dialogą tiek finansinės programos, taikomos po 2013 m., tiek sprendimo dėl naujų nuosavų išteklių klausimais, neturint tabu temų ir išankstinių pozicijų per visą šių priemonių priėmimo procesą;
57. ragina Komisiją, siekiant atlikti jos, kaip Sutarčių sergėtojos, užduotį, tikru politiniu prioritetu laikyti Sąjungos teisės taikymą;
58. pabrėžia, kad atliekant poveikio vertinimus taip pat turėtų būti atsižvelgiama į aplinkos apsaugos, socialinius ir ekonominius aspektus ir kad šie vertinimai turėtų būti atliekami siekiant svarbių su teisėkūra susijusių tikslų;
59. ragina Komisiją suvokti, kad jos 2011 m. darbo programos įgyvendinamumas vis dėlto priklauso nuo Komisijos gebėjimo vadovauti ir paskatinti valstybes nares vykdyti bendrą strategiją siekiant išsivaduoti iš esamos kritiškos padėties.